

що бѣхъ отъ първосвященнический родъ.

7 И като гы исправихъ на срѣдъ, пытахъ гы:

«Съ койж силъ, или въ кое име сторихте въ

8 това? ²Тогази Петръ, изпълненъ Духомъ

Святимъ, рече имъ: Началници народни, и

9 старѣйшины Израилеви, Понеже отъ настъ

ся иска днесъ отвѣтъ за едно благодѣяніе

къмъ человекъ немощенъ, чрѣзъ какво бы

10 той исцѣленъ; Да знаете всинца вы и всич-

кий народъ Израилевъ, че ^дчрѣзъ име-то

на Исуса Христа Назорянина, когото вы

распѣхте, ^екогото Богъ въскрѣси изъ мър-

твы-тѣ, чрѣзъ него той стои прѣдъ васъ

11 здоровъ. ^зТой е камъкъ-тѣ когото прѣне-

брѣгнахте вы зидари-тѣ, който станъ гла-

12 ва на жгль-тѣ. И чрѣзъ никого другыго ^эне

быва спасеніе; защото нѣма подъ небе-то

друго име да е дадено между человекъ-тѣ,

чрѣзъ което трѣба да ся спасемъ.

13 А тѣ като гледахъ Петрово-то и Иоан-

ново-то дързновеніе, и ^иразумѣхъ че съ

бескнижни и прости человекъци, чудяхъ ся,

но познахъ гы че съ были наедно съ И-

14 суса. А като видѣхъ исцѣленный-тѣ чело-

вѣкъ че ^істои съ тѣхъ, нѣмахъ що да ре-

15 кжтъ на срещъ. И отъ какъ имъ повелѣхъ

да излѣзжтъ внѣ отъ съборище-то, посо-

16 вѣтувахъ ся помежду си, И казувахъ: ^к«Що

да сторимъ на тѣзи человекъци? защото, ^ля-

вно е на всички които живѣжтъ въ Иеру-

салимъ че знаменито чудо станъ чрѣзъ тѣхъ,

и не можемъ да речемъ че не е станъло.

7 Но за да ся не разнесе повече въ народъ-

тѣ, съсъ заплашваніе да имъ запрѣтимъ, да

не говорятъ вече въ това име на никого

8 человекъка. И ^мповыкахъ гы та имъ зарѣча-

хъ да не продумать никакъ нито да учать

^в Исх. 2; 44.
Мат. 21; 25.
Гл. 7; 27.

^г Лук. 12; 41,
42.

^д Гл. 5; 6, 16.

^е Гл. 2; 24.

^э Псал. 118;
22. Пса. 28;
46. Мат. 21;
42.

^з Мат. 4; 21.
Гл. 40; 45.
1Тим. 2; 5,
6.

^и Мат. 4; 25.
1Кор. 4; 27.

^і Гл. 5; 11.

^к Иоан. 11; 47.
^л Гл. 5; 9, 10.

^м Гл. 5; 40.